

***Conferință internațională
Tîrgu Mureș – România
30 august – 1 septembrie 2018***

***PROCESUL CIVIL ȘI EXECUTAREA SILITĂ.
TRECUT, PREZENT, VIITOR***

PROGRAM

COMITETUL ȘTIINȚIFIC INTERNAȚIONAL

Sergiu BĂIEȘU

Universitatea de Stat din Republica Moldova

Teodor BODOAȘCĂ

Universitatea „Dimitrie Cantemir” din Tîrgu Mureș, România

Eduard BOIȘTEANU

Universitatea de Stat „Alecu Russo” din Bălți, Republica Moldova

Radu CATANĂ

Universitatea „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca, România

Lucian CHIRIAC

Universitatea „Petru Maior” din Tîrgu Mureș, România

Romulus GIDRO

Universitatea „Petru Maior” din Tîrgu Mureș, România

Ioan LEȘ

Universitatea „Lucian Blaga” din Sibiu, România

Florea MĂGUREANU

Universitatea Româno-Americană din București, România

Cristian MIHEȘ

Universitatea din Oradea, România

Valentin MIRIȘAN

Universitatea din Oradea, România

Veaceslav PÎNZARI

Universitatea de Stat „Alecu Russo” din Bălți, Republica Moldova

Dan POPESCU

Universitatea „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca, România

Oliviu PUIE

Universitatea „Dimitrie Cantemir” din Tîrgu Mureș, România

Ioan SABĂU – POP

Universitatea „Petru Maior” din Tîrgu Mureș, România

Gyorgy STOIKA

University of Miskolc, Ungaria

Daniel – Mihai ȘANDRU

Universitatea Creștină „Dimitrie Cantemir” din București, România

Barbu VLAD

Universitatea „Ovidius” din Constanța, România

COMITETUL DE ORGANIZARE

PREȘEDINTE

Dr. Eugen HURUBĂ

SECRETARI AI CONFERINȚEI

Andrea KAJCSA
Maria Cristina GIUNCA

MEMBRI

Adrian Vasile BOANTĂ
Sergiu BOCA
Marin Cornel COTFAS
Ioan LAZĂR
Brîndușa MARIAN
Radu OLTEANU
Nicolae-Dragoș PLOEȘTEANU
Roxana Maria ROBA
Olimpiu A. SABĂU-POP
Attila SARIG
Szabolcs SZEKELY
Daniela Cristina VALEA

Programul Conferinței

JOI, 30 august 2018

14 ⁰⁰ -16 ⁰⁰	Sosirea și cazarea participanților
17 ⁰⁰ -18 ³⁰	Lansare de carte
19 ⁰⁰ -22 ⁰⁰	Dineu de bun venit (<i>Sala Rhapsody, etajul 2</i>)

VINERI, 31 august 2018

7 ³⁰ - 9 ³⁰	Mic dejun
9 ⁰⁰ - 9 ³⁰	Înregistrarea participanților
9 ³⁰ - 9 ⁴⁵	Deschiderea lucrărilor
9 ⁴⁵ -11 ⁴⁵	Sesiune de comunicări științifice (I)
11 ⁴⁵ -12 ¹⁵	Coffee-break
12 ¹⁵ -13 ³⁰	Sesiune de comunicări științifice (II)
13 ³⁰ -15 ⁰⁰	Masă de prânz (<i>Restaurant Grand, etajul 1</i>)
15 ⁰⁰ -16 ¹⁵	Sesiune de comunicări științifice (III)
16 ¹⁵ -16 ⁴⁵	Coffee-break
16 ⁴⁵ -17 ³⁰	Sesiune de comunicări științifice (IV)
17 ³⁰ -20 ⁰⁰	Program liber
20 ⁰⁰ -22 ³⁰	Dineu festiv (<i>Sala Rhapsody, etajul 2</i>)

SÂMBĂȚĂ, 1 septembrie 2018

8 ⁰⁰ - 9 ³⁰	Mic dejun
9 ³⁰ -10 ⁴⁵	Sesiune de comunicări științifice (V)
10 ⁴⁵ -11 ¹⁵	Coffee-break
11 ¹⁵ -12 ¹⁵	Sesiune de comunicări științifice (VI). Discuții libere.
12 ¹⁵ -12 ³⁰	Prezentarea raportului și a concluziilor conferinței
12 ³⁰ -15 ⁰⁰	Masă de prânz (<i>Restaurant Grand, etajul 1</i>)
15 ⁰⁰ -20 ⁰⁰	Excursie Târnăveni: - Dezvelirea bustului Romul Boilă - Destindere la Butoiul Sasului

Romulus Boilă (n. 1881 - d. 1946) a fost un jurist român, membru în Consiliul Dirigent, titularul catedrei de Drept Constituțional la Universitatea Regele Ferdinand I din Cluj¹.

Romulus Boilă a fost membru al Partidului Național Român din Transilvania și Ungaria iar din 1926 al Partidului Național Țărănesc, deputat, senator, profesor universitar la Facultatea de Drept a Universității din Cluj, autor de studii, broșuri și lucrări în domeniul dreptului, membru în diferite societăți, culturale și bancare.

Romulus Boilă s-a născut la 8 octombrie 1881, în localitatea Dicosânmartin (în prezent Târnăveni) din comitatul Târnava Mică, în familia judecătorului Zaharia Boilă. De-altfel începutul activității profesionale dar și a carierei sale politice se leagă de zona Târnavei Mici, părinții dar și rudele sale domiciliau în satul Gogan, care azi aparține comunei Bahnea.

Își începe studiile în Târnăveni, dar după terminarea școlii primare în 1891 urmează cursurile gimnaziului săsesc din Mediaș.

Între 1896-1899 studiază la gimnaziul superior romano-catolic din Cluj (gimnaziul condus de călugării piariști), aici este menționat ca ajutor de bibliotecar în cercul elevilor din clasa a VII-a, ca unul dintre câștigătorii unui concurs literar (lucrări în proză), dar și primul loc la gimnastica pe aparate. Liceul Piarist din Cluj era singura instituție cu rang universitar din Transilvania, și din acest motiv a constituit unul dintre cele mai căutate vaduri școlare ale tineretului românesc transilvănean. Între 1899-1903 student la Facultatea de Drept din cadrul Universității Ferencz Jozsef din Cluj. La scurt timp după absolvirea facultății susține două doctorate. Primul doctorat îl obține la 5 decembrie 1903 în domeniul științelor juridice, iar cel de-al doilea doctorat la 24 decembrie 1903 în domeniul științelor politice.

¹ Sursa acestei prezentări este : https://ro.wikipedia.org/wiki/Romulus_Boilă

Din 1903 Romul Boilă devine stagiar în cancelaria lui Iuliu Maniu din Blaj (Iuliu Maniu era în acel moment avocatul-jurisconsult al Mitropoliei Greco-Catolice). În calitate de stagiar călătorește în interes de studiu în 1905 la Paris și Berlin pentru a se pune la punct cu dreptul penal, economia politică, dar și cu concepte legate de filosofie și psihologie. Un an mai târziu a susținut “cenzura de avocat” în fața comisiei de pe lângă Curtea de Apel din Târgu-Mureș, urmând să-și deschidă cabinetul în Târnăveni. Ziarul Tribuna din Arad, ziar propagandistic al Partidului Național Român îi făcea oarecum reclamă prezentându-l ca “un avocat iscusit și un român de inimă”.

În 16 noiembrie 1907 s-a căsătorit cu Livia Pop. Aceasta provenea și ea la rândul ei dintr-o importantă familie transilvăneană. Tatăl său, Ioan Pop, era fostul vicar greco-catolic de Năsăud, și președintele consiliului de administrare al Fondurilor Grânicerești iar mama sa, Elena Maniu, era sora cunoscutului om politic Iuliu Maniu. Căsătoria are loc la catedrala din Blaj, fiind oficiată de canonicul Augustin Bunea, cunoscutul istoriograf, membru al Academiei Române.

Din căsătoria celor doi se vor naște șase copii: Romul (1909), Livia (1910), căsătorită cu doctor I. Sava, Ileana (1912), căsătorită cu dr. I. Cimoca, Cornelia (1914), căsătorită cu dr. Semproniu Lupaș, Iuliu Boilă (1916) și Ioan (1929).

Încă de la începutul carierei sale de avocat se implică și în viața politică. Numărul mic de funcționari români raportat la numărul de locuitori români în Transilvania îl determină pe Romul Boilă să îmbine experiența din domeniul dreptului cu necesitățile politice ale momentului. Încă din 1905 publică broșuri privind dreptul de alegător dietal sau comunal și se alătură activiștilor. Se pare că acest pas este făcut sub influența omului politic, Iuliu Maniu pentru care manifesta un real respect și care îl va susține la rândul său în ascensiunea sa politică. În ianuarie 1905 pe când era încă stagiar, Romul Boilă a fost desemnat delegat al românilor la Conferința Națională a Partidului Național Român din Transilvania care s-a ținut la Sibiu. La această conferință s-a adoptat activismul, și implicit reimplicarea în luptele electorale. Din 1905 cunoaște o ascensiune rapidă pe toate sferile activităților sale.

La scurt timp după ce devine membru al Despărțământului Dicosânmărtin este ales vicepreședinte al acestei organizații în august 1906 (președinte era Simion Caluțiu).

În 1907 Romul Boilă a înființat banca “Vulturul”, a doua bancă românească din comitat, care se alătură filialei băncii sibiene „Albina”, fiind directorul acestui institut de credit și economii până în 1914 când a fost imobilizat.

În 1908 este ales membru în Consiliul județului Târnava Mică, iar în perioada 19-20 ianuarie 1908 participă la ședința comună a cluburilor parlamentar și a comitetului central, ședință ce s-a desfășurat în Budapesta; la această întrunire s-a

stabilit ca PNR devenea o secție a Clubului parlamentar al naționalităților. Cu această ocazie Romul Boilă este numit organizatorul clubului comitatens al partidului pentru comitatul Târnava Mică.

La Conferința Națională de la Sibiu a Partidului Național Român din 5 aprilie 1910, Romul Boilă a fost ales membru executiv al Partidului, iar la data de 20 aprilie cu ocazia demisiei guvernului Wekerle și numirea guvernului contelui Khuen - Hedervary ține un discurs în limba română care critică abuzurile săvârșite de cortești și organele administrative.

În 1910 pune bazele "Românului Târnavean" alături de Simion Caluțiu, Emil Folea, Ioan Radeș, Vasile Zehan, Virgil Radeș și Zaharia Boilă; aceasta era prima publicație în limba română din comitatul Târnava Mică.

Participă la alegerile din 1 iunie 1910, dar pierde datorită legii electorale în vigoare și a abuzurilor autorităților.

La 13 aprilie 1912 – comuna Diciosânmărtin este ridicată la rangul de oraș, iar din cei 30 de consilieri ai orașului Romul Boilă era singurul român.

Participă la adunarea de la Alba-Iulia din 29 mai 1912 alături de mari personalități ale vremii împotriva înființării episcopiei de Hajdudorogh.

Comitetul Național al Partidului Național Român l-a însărcinat pe Victor Onișor, Valeriu Moldovan și Romul Boilă cu elaborarea unui „proiect de lege a votului universal, egal, direct și secret”.

Pe parcursul Primului Război Mondial a fost trimis pe frontul din Polonia și apoi pe cel din Italia.

După participarea ca delegat al Comitatului Târnava-Mică, Cercul Diciosânmărtin la Marea Adunare Națională de la Alba-Iulia², la data de 2 decembrie 1918 este ales membru al Consiliului Dirigent încredințându-i-se Resortul Comunicației, lucrări publice, poșta, telegraf și alimentație.

În perioada 1910-1914 ocupa funcția de președinte al Despărțământului Diciosânmărtin, relansând activitatea acestuia.

Se implică în susținerea sau organizarea de prelegeri populare, organizarea unor biblioteci, înființarea de bănci, etc.

În 1908 este unul dintre cei mai importanți protestatari asupra proiectului Andrassy.

În perioada 1910-1914 a susținut și organizat o serie de prelegeri populare cu caracter economic (cultivarea rațională a pământului, cultivarea legumelor,

² A se vedea Lista delegaților la Marea Adunare Națională de la Alba-Iulia, disponibilă pe site-ul: https://ro.wikipedia.org/wiki/Lista_delegaților_la_Marea_Adunare_Națională_de_la_Alba_Iulia

pomicultura, stupăritul, cultivarea viței de vie, importanța meșteșugăritului și a negoțului), cu caracter educativ (importanța cunoașterii scrisului și cititului etc.).

Numele său se leagă și de preluarea Universității din Cluj, după evenimentele rezultate după Marea Unire. Ulterior va ajunge chiar profesor universitar la Facultatea de Drept a Universității Dacia Superioară din Cluj, ajungând chiar decan (1923-1924; 1929-1930; 1932-1935) și prodecan (1924-1925; 1928-1929; 1930-1931).

După evenimentele din decembrie 1918, Romul Boilă își va dedica o mare parte a timpului său studiului dreptului constituțional, publicând mai multe lucrări cu această temă, dar nu lasă în urmă nici cariera politică. Membru de seama al Partidului Național Țărănesc (în 1926 Partidul Național Român din Transilvania fuzionează cu Partidul Țărănesc din România, luând naștere astfel Partidul Național Țărănesc), Romul Boilă va ocupa portofoliu de deputat, senator, și chiar vicepreședinte al Senatului între 1928-1929.

Consiliul Dirigent (al Transilvaniei, Banatului și ținuturilor românești din Ungaria) a fost un organism politic provizoriu, cu atribuții legislative, executive și administrative limitate, al Transilvaniei, în perioada 2 decembrie 1918 și 4 aprilie 1920³.

Înființare și componență

La data de 2 decembrie 1918, la ora 9, în sala tribunalului din Alba Iulia a avut loc o ședință a Marelui Sfat Național în care, printre altele, s-a decis componența conducerii Marelui Sfat Național, componența delegației care urmau să prezinte

³ Sursa: https://ro.wikipedia.org/wiki/Consiliul_Dirigent_al_Transilvaniei,_Banatului_și_ținuturilor_românești_din_Ungaria

regelui și guvernului României hotărârile Adunării Naționale și s-a luat decizia înființării a unui comitet executiv din rândurile Marelui Sfat cu activitate permanentă care urma să conducă afacerile curente ale Transilvaniei.

În Consiliul Dirigent au fost aleși 15 membri: Iuliu Maniu, Alexandru Vaida-Voevod, Ștefan Cicio-Pop, Aurel Vlad, Vasile Goldiș, Aurel Lazăr, Ioan Suciu, Iosif Jumanca, Romul Boilă, Emil Hațieganu, Ion Flueraș, Victor Bontescu, Vasile Lucaciu, Octavian Goga și Valeriu Braniște. Cei prezenți au depus jurământul în prezența episcopului de Arad, Ioan Ignatie Papp. Au lipsit Octavian Goga și Vasile Lucaciu, aflați în străinătate, și Valeriu Braniște, bolnav.

În aceeași zi, la orele 17, a avut loc prima ședință a Consiliului Dirigent și s-a stabilit sigiliul Consiliului **C.D. 1918. Resortul ...**, împărțirea în 12 compartimente, numite resorturi, ai căror titulari se numeau *șefi de resort*, s-a confirmat președintele în persoana lui Iuliu Maniu și s-au ales patru vicepreședinți: Vasile Goldiș, Alexandru Vaida-Voevod, Ștefan Cicio-Pop și Aurel Vlad, care urmau să prezideze ședințele în această ordine. Romul Boilă și Emil Hațieganu au fost însărcinați cu documentarea proceselor verbale. S-au stabilit șefii de resorturi, astfel: Resortul de Interne - Iuliu Maniu, Resortul Cultelor și Instrucțiunii Publice, mai apoi și rezolvarea raporturilor cu minoritățile și confesiunile locale - Vasile Goldiș, Resortul Armatei și Siguranței Publice - Ștefan Cicio-Pop, Resortul de Externe și Presă - Alexandru Vaida-Voevod, Resortul Organizării și Pregătirii Constituantei - Ioan Suciu, Resortul de Justiție - Aurel Lazăr, Resortul de Codificare - Emil Hațieganu, Resortul de Finanțe - Aurel Vlad, Resortul de Agricultură și Comerț - Victor Bontescu, Resortul de Comunicații, Lucrări Publice, Poștă, Telegraf și Alimentație - Romul Boilă, Resortul Social și Igienă - Ion Flueraș, Resortul de Industrie - Iosif Jumanca, iar Octavian Goga, Vasile Lucaciu și Valeriu Braniște erau membri ai consiliului fără resort, urmând să primească sarcini în momentul în care își vor ocupa efectiv funcțiile.

Componența și organigrama Consiliului Dirigent nu au rămas aceleași pe toată durata existenței, ci au înregistrat mai multe modificări. Schimbările au fost cauzate de prevederile decretului-lege de organizare a Transilvaniei, a intrării unor șefi de resort în guvernul Vaida, a unor demisii cauzate de considerente de partid sau personale, a desființării sau înființării de resorturi.

Astfel, la scurt timp după înființare, resorturile Armatei și Siguranței Publice și cel de Externe și Presă s-au desființat. La 18 ianuarie 1919 Ștefan Cicio-Pop, printr-o circulară, aducea la cunoștință numirea generalului Ioan Boeriu la comanda armatei din Transilvania și trecerea Siguranței Publice și a gărzilor naționale la Resortul de Interne. În partea finală a notei se sublinia că: „*Armata ardeleană română este parte integrantă a armatei române.*”^[1]

Vasile Braniște, datorită sănătății sale precare, a participat la prima ședință a Consiliului abia la 18 martie 1919, când a fost numit șeful Resortului de Culte și Instrucțiune Publică.

Octavian Goga se afla la 1 decembrie 1918 la Paris, dar a primit cu satisfacție alegerea sa în Consiliul Dirigent, astfel la începutul lui ianuarie 1919 îi scria lui Maniu: „*Mai întâi vă strâng mâna tuturor care, înțelegând rostul vremii, v-ați pus în fruntea mișcării și ați realizat unirea politică care de atâta vreme trăia în toate fibrele de simțire ale neamului. Adunarea de la Alba Iulia, această manifestare grandioasă a conștiinței noastre naționale, înscrie o nouă pagină de glorie pe urma adunării de la Blaj*”²¹

Vasile Lucaciu aflat, de asemenea, în străinătate, participă la prima ședință a Consiliului Dirigent la 4 octombrie 1919, dar se face remarcat mai mult ca deputat decât ca dirigent.

Ioan Suciuc demisionază din Consiliul Dirigent la 5 octombrie 1919, devenind președintele Consiliului Superior de Agricultură din Cluj, desființându-se și Resortul Organizării.

La 31 iulie 1919 Partidul Social-Democrat a decis încetarea colaborării cu Partidul Național Român și și-a retras cei doi reprezentanți din Consiliul Dirigent, astfel Ioan Flueraș și Iosif Jumanca și-au anunțat demisia la 4 august 1919. Iar la 11 august Marele Sfat Național a numit doi noi membri în Consiliul Dirigent și s-a constituit un Resort al Industriei și Comerțului, condus de Mihai Popovici, Bontescu rămânând șef de Resort la Agricultură, iar Tiberiu Brediceanu a fost numit șeful resortului de Ocrotiri Sociale, la care a trecut și Secția Artelor.

Activitate

Pe durata funcționării, între 2 decembrie 1918 și 10 aprilie 1920, Consiliul Dirigent a ținut 256 ședințe cu 3.234 de probleme înscrise la ordinea de zi. Ședințele Consiliului Dirigent s-au ținut la Alba Iulia (2, 3, 4 decembrie 1918), Sibiu (9 decembrie 1918 - 18 noiembrie 1919), în trenul care-i ducea spre București pe cei aleși în circumscriptiile electorale ale Transilvaniei (18 noiembrie 1919), București (21, 25 noiembrie, 3 decembrie 1919) și Cluj (17 decembrie 1919 - 10 aprilie 1920).

Consiliul Dirigent a emis 24 de decrete, iar acțiunea de legiferare a încetat o dată cu întrunirea parlamentului țării la 20 noiembrie 1919.

La 14 decembrie 1918 a apărut la Sibiu organul de presă al Consiliului Dirigent, purtând numele de *Gazeta oficială publicată de Consiliul Dirigent al Transilvaniei, Banatului, Maramureșului și părților ungurene*, în care s-au publicat hotărârile, decretele, ordonanțele, notele circulare ale șefilor de resort etc. Redactor a fost Teodor V. Păcățian, iar administrator Gheorghe Vitencu. Gazeta a apărut până la

31 martie 1920, în 99 de numere, la Sibiu până la 18 octombrie 1919 (nr. 61) și la Cluj în continuare.

Activitatea politică

La 11 decembrie 1918, Consiliul Dirigent întocmește la Sibiu manifestul intitulat *Către națiunea română din Transilvania, Banat și Țara Ungurească*, publicat în nr. 1 din 14 decembrie 1918 al *Gazetei Oficiale*, în care se aducea la cunoștință tuturor constituirea sa în vederea conducerii „*provizorii a Transilvaniei până la întrunirea Constituintei*” și se angaja să-și conducă activitatea după principiile democratice proclamate la Alba Iulia.

Una dintre primele acțiuni ale Consiliului Dirigent a fost comunicarea către guvernul a hotărârii de unire a Transilvaniei cu România și constituirea sa. Rezoluția Adunării de la Alba Iulia, tradusă de Emil Hațieganu a fost transmisă de către Alexandru Vaida-Voevod prin intermediul lui Ioan Erdelyi, aflat la Budapesta.

Prin nota din 9 decembrie 1918, citită în ședința Consiliului Dirigent din 11 decembrie 1918, guvernul Károlyi Mihály făcea cunoscut că aflase despre Hotărârea de la Alba Iulia și despre formarea *unui comitet compus din 15 membri*, dar că, în conformitate cu prevederile Convenției de la Belgrad, potrivit cărora *administrația va rămâne și în continuare sub autoritatea guvernului maghiar*, declara că deciziile de la Alba Iulia *veneau în contradicție cu actul sus-numit, din care cauză nu ia în considerare hotărârile adoptate și le condamnă cu asprime.*^[3]

După ce prin Manifest se avea în vedere ruperea relațiilor cu guvernul maghiar, la 19 februarie 1919 este emis Decretul VII prin care se declara drept nul și neavenit orice act de înstrăinare sau de dispunere asupra unor bunuri mobile sau imobile ale statului aflate pe teritoriile unite cu România la 1 decembrie 1918.

În ziua de 14 decembrie Vasile Goldiș, în numele delegației transilvănene a Marelui Sfat Național, a predat regelui Ferdinand I Rezoluția votată de Adunarea Națională de la Alba Iulia. La 15 decembrie, ziarul arădean *Românul* publica: *Consiliul Dirigent [de fapt Marele Sfat] din Sibiu după consultări mature a decis să predea imperiul ocârmuit de el și care cuprinde teritoriul celor 26 comitate în mâinile Majestății Sale regelui Ferdinand. Acest pas făcut de Consiliul Dirigent este un pas istoric a cărui importanță o ghicesc toți fiii neamului, cărturari și țărani, care acum înfrățiți în cugete și simțiri asediază trenul delegațiunii Consiliului Dirigent și prin uralele și aclamațiile lor aprobă deciziunea politică.*

La scurt timp după înmânarea actului unirii, Iuliu Maniu, Alexandru Vaida-Voevod, Vasile Goldiș și Aurel Vlad au discutat cu guvernul României chestiuni generale și speciale, iar ca rezultat al acestora, la 24 decembrie 1918, s-a emis două decrete-legi, primul se referea la *recunoașterea Unirii* și stipula că *ținuturile cuprinse în hotărârea Adunării Naționale din Alba Iulia de la 1 Decembrie 1918 sunt*

și rămân de-a pururea unite cu Regatul României^[4], iar al doilea la organizarea Transilvaniei până la definitivă organizare a României întregite^[5] și stabilirea principiilor și modalitățile concrete de conducere a afacerilor transilvănene de către guvern și Consiliul Dirigent, pentru o perioadă de timp limitată, destinată unificării legislative și instituționale. Consiliul Dirigent trebuia să prezinte guvernului proiectul de reformă electorală care să cuprindă votul universal și proiectul de reformă agrară, iar în problemele legate de armată, afaceri externe, circulația financiară, mijloace de comunicație, împrumuturi publice, vămi, siguranța generală a statului guvernul României devenea factorul de conducere și decizie. Transilvania era reprezentată în guvern prin trei miniștri fără portofoliu, care urmau să facă propuneri de decrete-legi, funcție de prioritățile din teritoriu. Primii miniștri desemnați au fost Ștefan Cicio-Pop, Vasile Goldiș și Alexandru Vaida-Voevod.

În guvernul Arthur Văitoianu (27 septembrie - 30 noiembrie 1919) Transilvania a fost reprezentată prin aceiași miniștri fără portofoliu, iar în guvernul Alexandru Averescu (13 martie 1920 - 16 decembrie 1921) de Octavian Goga și Vasile Goldiș.

Din delegația română la Conferința de pace au făcut parte și români transilvăneni, propuși de Consiliul Dirigent, acceptați și numiți de forurile de la București: oameni politici - Alexandru Vaida-Voevod și experți - Caius Brediceanu, Mihai Șerban, George Crișan, Ionel Mocioni, Ion Grigore, Ion Iosif, Ion Coltor, Nicolae Bogdan etc.

Activitatea administrativă

În anul 1918 pe teritoriul Transilvaniei era în vigoare atât dreptul civil maghiar, cât și codul civil austriac din 1811, modificat în 1876, la care se adăugau ordonanțele regale și ministeriale emise în perioada 1867-1918. Această situație făcând dificilă aplicarea unitară a legilor în țară, iar problema unificării legislative se impunea din considerente politice, sociale și juridice.^[6]

În Transilvania, la acea dată, instanțele judecătorești erau: judecătoriile de ocol (urbane și rurale), tribunalele, Curțile de Apel, Curțile cu jurați, autorități administrative investite cu drept de jurisdicțiune.

Prin Decretul I emis la 24 ianuarie 1919 se prevedea că „*Legile, ordonanțele, regulamentele și statutele legale, emantate înainte de 18 octombrie 1918, rămân în interesul ordinii publice și pentru a asigura continuitatea de drept până la altă dispoziție, în mod provizoriu.*”^[7]

Într-o primă etapă, prin Ordonanța nr. 121 referitoare la judecători, avocați și notari publici, s-a extins jurisdicția statului român asupra instanțelor din cele 15 județe aflate la acel moment sub controlul efectiv al Consiliului Dirigent, instanțe subordonate Curții de Apel Cluj și Curții de Apel Târgu Mureș. Ordonanța prevedea și depunerea jurământului de fidelitate a personalului juridic față de statul român. A

doua etapă în extinderea autorității Resortului de Justiție asupra instanțelor judiciare de pe teritoriul Transilvaniei s-a realizat prin Ordonanța nr. 1200 din 18 iunie 1919, prin care se separa jurisdicția județelor Arad, Bihor, Mureș, Sătmar, Sălaj și Ugocea de cea a statului maghiar și se subordonau statului român. Iar cea de-a treia etapă, prin Ordonanța nr. 6267 din 9 august 1919, primită de Consiliul Dirigent la 13 august, se extindea autoritatea Resortului de Justiție și asupra județelor Caraș-Severin, Timis-Torontal, Bichiș și Cenad.

Prin Decretele I și II ale Consiliului Dirigent limba română devine limba oficială în serviciile publice, iar pentru celelalte etnii urmau să se aplice dispozițiile *Legii minorităților din anul 1868*, cu mențiunea că în textul legii în locul „limbii maghiare” se înlocuia cu „limba română”.

Decretul V din 8 februarie 1919 declara cu putere retroactivă nul și neavenit pe teritoriul Transilvaniei art. XVII din 1915 care condamna trădătorii de patrie. Iar prin Ordonanța din 15 februarie 1919, de aplicare a Decretului V, se cerea sistarea imediată a procedurilor intentate sub titlul trădării de patrie, ridicarea sechestrelor, recompensarea materială și reabilitarea morală a celor care au avut de pățimit în anii Primului Război Mondial pentru sentimentele de unitate politică românească.

Deoarece instanțele din Transilvania se aflau sub jurisdicția Curiei din Budapesta s-a adoptat soluția, concretizată printr-un Decret-Lege în noiembrie 1919, a înființării a trei Secțiuni transilvănene pe lângă Curtea de Casație și Justiție din București.

Contrar prevederilor Convenției de la Belgrad, Consiliul a început numirea de prefecți în județele românești, chiar și în acele județe aflate dincolo de linia de demarcație. Astfel, în prima etapă, la propunerea șefului Resortului de Interne au fost numiți prefecții în cele 15 județe aflate sub controlul Consiliului Dirigent, la 29 decembrie 1918: Octavian Vasu (județul Făgăraș), Nicolae Comșa (județul Sibiu), Toma Vasinca (județul Hunedoara), Ioan Pop (județul Alba), Zosim Chirtop (județul Turda Arieș), Gavril Tripon (județul Bistrița-Năsăud), Dionisie Roman (județul Târnava Mare), la 11 ianuarie 1919 au fost numiți: Marcian Căluțiu (județul Târnava Mică), Ioan Vescan (județul Mureș-Turda), Simion Tămașiu (județul Cojocna), Teodor Mihali (județul Solnoc-Dăbâca), Silviu Moldovam (județul Ciuc), iar la 22 ianuarie: George Baiulescu (județul Brașov) și Nicolae Vecerdea (județul Trei Scaune).

În cea de-a doua etapă au fost numiți, la 27 martie 1919: George Pop la Sălaj, Alexandru Racoți la Sătmar, Ioan Ciordaș la Bihor și Iustin Marșieu la Arad, iar în data de 28 aprilie a fost instalat Vasile Chiroiu la Maramureș.

În intervalul mai - iulie a avut loc cea de-a treia etapă cu numirea la 5 mai a lui Ioan Marcus la Bichiș și a lui George Dobrin la Caraș-Severin, la 12 iunie numirea lui Gheorghe Popoviciu la Cenad, iar la 25 iulie a avut loc numirea lui Aurel Cosma

la Timiș-Torontal. Mult mai târziu, la 4 februarie 1920, a fost numit Valer Neamțu în județul Odorhei.

Orașele cu titlu de municipiu erau conduse de un prefect diferit de cel al județului. Această lege administrativă s-a aplicat orașelor: Cluj, Sibiu, Târgu Mureș, Arad, Oradea, Timișoara și Satu Mare. La 11 ianuarie 1919 au fost numiți Valeriu Poruțiu, prefect al Clujului și fostul primar Albert Dorr, prefect al Sibiului, la 16 ianuarie Eugen Bran a fost numit prefect al Târgului Mureș, la 23 septembrie au fost numiți Romul Veliciu la Arad și Nicolae Zigre la Oradea, iar la 2 octombrie a fost numit Stan Vidrighin la Timișoara și Augustin Frențiu la Satu Mare.

Activitatea economică și socială

În domeniul industriei, Consiliul Dirigent a preluat întreprinderile care aparținuseră statului maghiar, a organizat instituții care au coordonat activitatea industrială, a încercat să soluționeze criza de combustibil, a reglementat condițiile de muncă și de trai ale muncitorilor.

În februarie 1919 Resortul de industrie a creat o Direcție a minelor pentru administrarea minelor metalifere și uzinelor metalurgice de la Baia Mare, minelor de la Abrud și Săcărâmb, uzinei metalo-chimice de la Zlatna, uzinelor siderurgice din Hunedoara și Cugir, minelor de cărbuni din Lonea etc.

La 16 iunie 1919 Consiliul Dirigent a decis ca *Societatea maghiară de gaz metan*, înființată la 26 noiembrie 1915, să fie pusă sub sechestru judiciar, situație care s-a menținut până la încetarea activității Consiliului.

Resortul de agricultură a elaborat și definitivat, după consfătuiri cu reprezentanți ai minorităților etnice, un proiect de lege agrară care a fost dezbătut și aprobat de Marele Sfat Național, devenit decretul-lege de reformă agrară nr. 3911 din 1919. Dar acest decret nu a fost aplicat, reforma agrară în Transilvania fiind întocmită după o nouă lege întocmită în anul 1921.

Decretul-lege nr. 3632 emis la 24 decembrie 1918 prevedea că circulația financiară, vămile și împrumuturile publice erau în administrarea guvernului de la București. De asemenea, Consiliul Dirigent a început unificarea monetară, considerând că, în 1918, în Transilvania circulau mai multe semne de valori: leul românesc emis de Banca Națională, leul emis prin Banca Generală de către ocupanții germani, coroana austro-ungară, rubla Romanov și rubla de Lwow.

În domeniul transporturilor și telecomunicațiilor au fost înființate Comisii Centrale pentru exploatarea și organizarea căilor ferate, a poștei, telegrafului și a telefoanelor.

În învățământ, Consiliul Dirigent a dispus trecerea școlilor maghiare în posesia statului român și transformarea lor în școli românești, organizând învățământ de toate gradele și tipurile, urmând exemplul României. Dar a susținut și școli de stat

sau secții ale acestora în limbile minorităților etnice. La Cluj, la inițiativa Consiliului Dirigent, s-au înființat Universitatea românească, Academia de Agricultură, Institutul de Istorie, de Chimie, de Speologie, Muzeul Limbii Române, Grădina Botanică, Teatrul Național, Opera Română, Conservatorul de Muzică.

Decretul XXI aducea modificări legilor maghiare în domeniul sanitar. Consiliul Dirigent a dispus înființarea Spitalului din Abrud, a ambulatoriilor policlinice și a Institutului Surorilor de Ocrotire, primele instituții cu caracter profilactic din Transilvania, pentru combaterea epidemiilor.

Încetarea activității

În noiembrie 1919 și, mai apoi, în 4 februarie 1920, Consiliul Dirigent a decis întocmirea unui proiect de lege privind încetarea activității sale, care ar fi urmat să fie dezbătut în parlamentul țării, însă înlocuirea guvernului Vaida-Voevod cu guvernul Averescu, la 13 martie 1920, a transformat problema încetării acestui organism politic într-o puternică dispută politică între Partidul Național Român și guvernul Averescu.

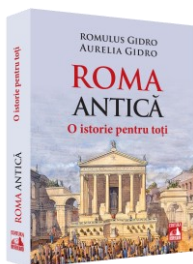
Activitatea Consiliului Dirigent a fost sistată prin decretul-lege nr. 1462, semnat de rege la 2 aprilie și dat publicității la 4 aprilie 1920. Ultima ședință a Consiliului Dirigent a avut loc la Cluj, în 10 aprilie 1920. Locul consiliului a fost luat de Comisia Centrală de Unificare, în subordinea guvernului, cu o organizare și atribuții diferite.

Program detaliat

JOI, 24 august 2017

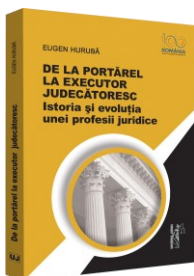
17⁰⁰-18³⁰

Lansare de carte

Titlu:
ROMA ANTICĂ. O ISTORIE PENTRU TOȚI

Autori:
Romulus GIDRO
Aurelia GIDRO

Titlu:
**DE LA PORTĂREL LA EXECUTOR
JUDECĂTORESC. ISTORIA ȘI EVOLUȚIA UNEI
PROFESII JURIDICE**

Autor:
Eugen HURUBĂ

Titlu:
Ghid privind Insolvența persoanei fizice

Autor:
Eugen HURUBĂ

VINERI, 26 august 2017

9³⁰- 9⁴⁵

Deschiderea conferinței

- Conf. univ. dr. **Eugen HURUBĂ** – Președintele Camerei Executorilor Judecătorești Tîrgu Mureș
- Prof. univ. dr. **Călin ENĂCHESCU** – Rectorul Universității „Petru Maior” din Tîrgu Mureș
- Executor judecătoresc **Marius Iacob MORARI** – Președintele Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești din România
- Executor judecătoresc **Roman TALMACI** – Președintele Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești din Republica Moldova

9⁴⁵-11⁴⁵

Sesiune de comunicări științifice (I) – 120 min

Moderator: Prof. univ. dr. **Verginel LOZNEANU**, Academia de Poliție „Alexandru Ioan Cuza” din București

1. CONTESTAREA REFUZULUI EXECUTORULUI JUDECĂTORESC DE A ÎNDEPLINI UN ACT DE EXECUTARE SILITĂ ÎN SISTEMUL PROCESUAL ROMÂNESC ȘI ÎN CEL AL REPUBLICII MOLDOVA. UN SUMAR EXAMEN COMPARATIV

Prof.univ.dr. Ioan LEȘ

Studiul de față este destinat să realizeze un examen comparat asupra căilor procedurale destinate a face posibilă contestarea refuzului executorului judecătoresc de a întocmi unele acte de executare silită. Abordarea este una limitată la reglementările procesuale din România și din Republica Moldova.

În cadrul demersului realizat de autor se subliniază faptul că în legislația românească calea procedurală a plîngerii este reglementată în art. 56 din Legea nr.188/2000. Ea este limitată însă numai la neîndeplinirea de către executorul judecătoresc a atribuțiilor expres determinate de art. 7 lit. b)-i) din Legea nr.188/2000. Acest mijloc procedural nu poate fi

exercitat împotriva actelor de executare propriu-zise. În această din urmă ipoteză calea procedurală ce poate fi folosită este contestația la executare. În Republica Moldova contestația este singurul mijloc procedural prin care se pot contesta atât actele de executare silită, cât și refuzul de a întocmi un act de executare silită.

De asemenea, în cuprinsul studiului autorul determină și calitatea procesuală activă și pasivă a participanților. Din acest punct de vedere există și unele deosebiri semnificative între cele două legislații procesuale. Asemănările dintre instituțiile cercetate și reglementate în cele două legislații sunt semnificative și ele sunt subliniate de autor.

2. CONTRIBUȚII LA STUDIUL DISPOZIȚIILOR LEGALE PRIVIND PARTICIPAREA MINISTERULUI PUBLIC LA EXECUTAREA SILITĂ A HOTĂRÂRILOR JUDECĂTOREȘTI ȘI A ALTOR TITLURI EXECUTORII ÎN MATERIE CIVILĂ

Prof. univ. dr. TEODOR BODOAȘCĂ

De regulă, în lucrările de drept procesual civil, analiza dispozițiilor art. 658 C. pr. civ., consacrate așa-ziselor modalități și condiții în care Ministerul Public, ca participant la executarea silită, ar trebui să contribuie efectiv la executarea hotărârilor judecătorești și a altor titluri executorii, se rezumă la prezentarea ușor comentată a textului legal. O analiză aprofundată se impune, mai ales, pentru a stabili dacă și în ce măsură prevederile art. 658 C. pr. civ. sunt operaționalizate prin norme legale, care să pună în operă îndatorirea Ministerului Public, ca autoritate publică a statului, de a participa la „executarea în mod prompt și efectiv a hotărârilor judecătorești și a altor titluri executorii”.

3. MODALITĂȚI DE REPARARE A PREJUDICIULUI ECOLOGIC

Prof. univ. dr. Lucreția DOGARU

Riscurile de mediu, prejudiciile cauzate mediului în mod frecvent precum și repararea acestora au generat nu doar abordări doctrinare ci și nevoia de evoluții în plan juridico-financiar, aspecte ce devin tot mai necesare luând în considerare gravitatea și amploarea realităților ecologice și sociale.

În plan doctrinar, sunt semnalate divergențe nu doar cu privire la natura și dimensiunea juridică a prejudiciului ecologic, ci mai ales cu referire la modalitățile de reparațiune ale acestuia. Încercând să stabilim obligația de reparare sau remediere a prejudiciului ecologic, precizăm faptul că acesta, fiind o formă de prejudiciu concretizat în atingeri aduse unor valori ale mediului înconjurător, prin lezarea unui drept sau interes legitim, repararea sa cade sub aspect juridic, în sarcina autorului.

În tratarea problematicii ce vizează repararea prejudiciilor ecologice, vom examina cu prioritate modalitățile de evaluare și reparare a acestora precum și particularitățile răspunderii civile obiective și solidare în materie. În acest sens, vom proceda și la o analiză a legislației și jurisprudenței altor state, în încercarea unei abordări comparative.

4. REFLECȚII PRIVIND RĂSPUNDEREA CIVILĂ PENTRU ÎNCĂLCAREA OBLIGAȚIEI DE SECURITATE DIN PERSPECTIVA RĂSPUNDERII REPARATORII ȘI A CELEI PREVENTIVE, ANTICIPATIVE

Conf. univ. dr. Lacrima Rodica BOILĂ

Articolul 1349 Cod civil instituie pentru prima dată în legislația noastră civilă un principiu etico-juridic fundamental privind obligația tuturor cetățenilor de a nu aduce atingere drepturilor sau intereselor legitime ale altor persoane. În acest context, ideea de securitate ca obligație civilă a fost corelată cu ideea de etică a responsabilității deoarece impune reguli privind protecția vieții, integrității corporale și a sănătății persoanelor.

Prezentul studiu prezintă elementele specifice ale obligației de securitate, având ca repere sfera, natura juridică și fundamentul răspunderii civile reparatorii, dar și perspectiva unei răspunderi preventive, anticipative, fundamentată pe Principiul Precauției.

5. CONSIDERAȚII PRIVIND PUNEREA ÎN EXECUTARE A HOTĂRĂRILOR JUDECĂTOREȘTI PRONUNȚATE ÎN LITIGIILE DE MUNCĂ

Lector univ. dr. Roxana Maria ROBA

Prezentul studiu își propune să analizeze problemele controversate care se pot ivi cu ocazia punerii în executare a hotărârilor judecătorești pronunțate în litigiile de muncă. În mod deosebit se vor trata ipotezele posibile în practică în cazul anulării deciziei de concediere emise de către angajator, atunci când instanța a dispus, la solicitarea salariatului, și repunerea părților în situația anterioară. De asemenea, se va analiza dacă este posibilă lămurirea hotărârii judecătorești pronunțate în litigiile de muncă în ipoteza în care aceasta a fost pusă în executare în mod voluntar de către angajator.

6. CONSIDERAȚII PRIVIND SUSPENDAREA EXECUTĂRII SILITE PÂNĂ LA SOLUȚIONAREA ACȚIUNII DE FOND AVÂND CA OBIECT DESFIINȚAREA TITLULUI EXECUTORIU

Lector univ. dr. Horia ȚIȚ

Legea prevede posibilitatea de a se solicita suspendarea executării silite până la soluționarea acțiunii de fond având ca obiect desființarea titlurilor executorii reprezentat de înscrisuri autentice, titluri de credit sau alte înscrisuri cărora legea le recunoaște puterea executorie. Articolul analizează sfera de aplicabilitate a acestei reglementări, precum și regimul juridic procedural al soluționării cererii de suspendare până la soluționarea acțiunii de fond având ca obiect desființarea titlului executoriu.

7. PUNEREA ÎN EXECUTARE A UNEI CREAŢE GARANTATĂ PRINTR-UN CONTRACT DE IPOTECĂ. ASPECTE DE DREPT COMPARAT

Asist. univ. dr. Ximena MOLDOVAN

Eficacitatea unui sistem de garanții reale se măsoară prin capacitatea acestuia de a garanta recuperarea rapidă a creanțelor de către creditorii fără a prejudicia în mod semnificativ poziția debitorului. Legislația în materie a făcut uneori ca practica judiciară să fie neunitară în ceea ce privește aspecte esențiale. Aceeași practică judiciară, unicul veritabil "laborator legislativ, a condus înspre adoptarea unor soluții uneori surprinzătoare, care ne-au determinat să aruncăm o privire și asupra altor sisteme juridice."

8. UNELE DISCUȚII ȘI PROPUNERI DE *LEGE FERENDA* ÎN LEGĂTURĂ CU TERMENUL ÎN CARE SE POATE EXERCITA COMPLETAREA HOTĂRÂRII JUDECĂTOREȘTI

Prof. univ. dr. Verginel LOZNEANU
Prof. univ. dr. Barbu VLAD

Instituția completării hotărârii judecătorești a fost introdusă în legislația procesual civilă română prin OUG nr.138/2000. Aceasta a suferit modificări odată cu intrarea în vigoare a noului cod de procedură civilă (Legea 134/2010).

Studiul de față își propune să facă anumite clarificări în legătură cu termenul în care se poate cere completarea hotărârii judecătorești în situațiile hotărârilor date în cazul căilor extraordinare de atac sau în fond după casarea cu reținere deoarece apreciem că textul din noua redactare poate crea dificultăți de interpretare în practica judecătorească.

12¹⁵-13³⁰

Sesiune de comunicări științifice (II) – 75 min

Moderator: Conf. univ. dr. **Olivia PUIE**, Universitatea „Dimitrie Cantemir” din Tîrgu Mureș

9. EFECTELE NOTIFICĂRII PRIVIND DAREA ÎN PLATĂ

Prof. univ. dr. Lucreția DOGARU
Antonia Diana DOGARU

Raporturile juridice dintre consumatori și instituțiile de credit, instituțiile financiare nebankare sau cesionarii creanțelor deținute asupra consumatorilor, sunt reglementate în prezent de Legea nr. 77 din 2017 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite. Acest act normativ extrem de controversat, conferă unor categorii de debitori din contractele de credit bancare, dreptul de a se degreva de datoria asumată inițial prin intermediul procedurii de remitere a bunului grevat de dreptul accesoriu de ipotecă.

În prezenta lucrare vom expune condițiile ce se cer a fi întrunite pentru stingerea creanței izvorând dintr-un contract de credit aflat în derulare precum și a accesoriilor sale, prin procedura dării în plată sau a iertării de datorie. Vom face referire de asemenea și la efectele notificării privind darea în plată a bunurilor imobile asupra executării silite deja începute.

Considerăm totodată, a fi oportun să enunțăm și să analizăm elementele generale ale dării în plată, cu referire la Decizia Curții Constituționale a României privind excepția de neconstituționalitate a actualei legi privind darea în plată.

10. RĂSPUNDEREA CIVILĂ A EXECUTORULUI JUDECĂTORESC

Asist. univ. dr. Lacrima Bianca LUNTRARU

Prezentul studiu își propune să prezinte principalele repere ale răspunderii civile a executorilor judecătorești pentru malpraxisul profesional din perspectiva cadrului legislativ, doctrinei și jurisprudenței contemporane. Tema vizată aduce în discuție o serie de problematici specifice, întrucât această ipoteză de răspundere se concretizează ca fiind una aparte, ce se distanțează de orientările tradiționale, nefiind susceptibilă o catalogare strictă contractuală sau delictuală.

11. PREDAREA SILITĂ A ALTOR IMOBILE DECÂT CELE INDICATE ÎN DISPOZITIVUL TITLULUI EXECUTORIU

Dr. Ioan GÂRBULEȚ

Prezentul studiu are ca punct de plecare o hotărâre recentă a Comisiei superioare de disciplină a Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești, menținută de curtea de apel, care pune în discuție mai multe probleme de drept de mare actualitate în această materie și anume: Predarea silită a altor bunuri imobile decât cele descrise în dispozitivul în titlului executoriu constituie sau nu abatere disciplinară? Nedepunerea contestației la Comisia superioară de disciplină poate conduce la constatarea nulității acesteia? În ce termen poate fi atacată hotărârea Comisiei superioare de disciplină și care este instanța competentă material și teritorial să soluționeze contestația? Comisia superioară de disciplină a Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești, Consiliul de disciplină al Camerei executorilor judecătorești, Camera executorilor judecătorești de pe lângă curtea de apel și Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești au calitate procesuală pasivă în cadrul contestației ce se judecă la curtea de apel? Care este calea de atac împotriva hotărârii pronunțate de curtea de apel în această materie?

Întrucât dezlegările date la toate aceste întrebări influențează într-un anumit mod executarea silită, în cuprinsul studiului s-a răspuns în detaliu la fiecare întrebare sus-menționată.

12. NECOMUNICAREA LEGALĂ A TITLULUI EXECUTORIU CĂTRE CONTRIBUABIL - MOTIV PENTRU CONTESTAȚIA LA EXECUTARE SILITĂ ÎMPOTRIVA TITLULUI EXECUTORIU

Dr. Arina DRAGODAN

Codul de procedură fiscală reglementează instituția contestației la executare silită atât împotriva oricărui act de executare efectuat cu încălcarea prevederilor legale de către organele de executare silită, sau în cazul în care aceste organe refuză să îndeplinească un act de executare, cât și împotriva titlului executoriu în temeiul căruia a fost pornită executarea, în cazul în care acest titlu nu este o hotărâre dată de o instanță judecătorească sau de alt organ jurisdicțional și dacă pentru contestarea lui nu există o altă procedură prevăzută de lege.

În prezentul studiu ne-am propus o analiză a celui de-al doilea caz, respectiv, introducerea contestației la executare în cazul necomunicării legale a titlului executoriu către contribuabil, prin care se poate solicita anularea deciziei de plată a impozitului la o instanță civilă și nu la instanța de contencios administrativ.

În acest sens, vom pune în discuție condițiile impuse de legiuitor care trebuie îndeplinite de către organul fiscal anterior comunicării titlului de creanță prin publicitate pe pagina de internet a autorității administrative fiscale.

13. SALVAREA DEBITORULUI, PERSOANĂ JURIDICĂ, SUPUS EXECUTĂRII SILITE: INSOLVENȚA

Conf. univ. dr. Andreea TABACU

Debitorul persoană juridică, supus unei executării silite la cererea unui creditor își găsește refugiul în procedura insolvenței reglementată de Legea nr.85/2014, pentru a beneficia de suspendarea de drept a executării silite, fără a avea însă în vedere în mod concret consecințele reale pe care le poate produce o asemenea procedură în raport cu afacerea derulată.

Poate fi astfel benefică o analiză a raportului dintre cele două proceduri, respectiv a efectelor insolvenței, pentru ca debitorul să le cunoască atunci când optează pentru asemenea soluție, fiind util să se identifice și instrumentele procesuale la îndemâna creditorului pentru a contracara atitudinea debitorului său.

14. EXECUTORUL JUDECĂTORESC ȘI INSOLVENȚA PERSOANEI FIZICE

Conf. univ. dr. Eugen HURUBĂ

Legea nr. 151/2015, cu respectarea unor condiții, include executorul judecătoresc în categoria organelor care instrumentează procedurile de insolvență a persoanelor fizice. Studiul analizează condițiile pe care trebuie să le îndeplinească executorul judecătoresc pentru a fi inclus în Lista administratorilor procedurii și lichidatorilor pentru insolvența persoanei fizice. De asemenea, sunt prezentate succint și formele acestei procedurii de insolvență a persoanei fizice în care poate fi angrenat executorul judecătoresc.

15. CONSIDERAȚII PRIVITOARE LA COMPETENȚA INSTANȚELOR JUDECĂTOREȘTI CARE SOLUȚIONEAZĂ LITIGII DIN MATERIA EXECUTĂRII CONTRACTELOR DE ACHIZIȚII PUBLICE, CONTRACTELOR DE ACHIZIȚII SECTORIALE, CONTRACTELOR DE CONCESIUNE DE LUCRĂRI ȘI CONCESIUNE DE SERVICII, PRECUM ȘI

LA PROCEDURA DE EXECUTARE A ACESTOR HOTĂRĂRI JUDECĂTOREȘTI.

Conf. univ. dr. Oliviu PUIE

În materia remediilor și a căilor judiciare de atac reglementate de Legea nr. 101/2016, noul cadru normativ, în acord cu prevederile Legii nr.554/2004 a contenciosului administrativ, a adus unele mutații semnificative și în privința competenței instanțelor care soluționează litigii derivate din contractele de achiziție publică, contractele de achiziții sectoriale ,contractele de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, a hotărârilor judecătorești pronunțate de instanțele de judecată și a procedurii de executare a acestora.

Pornind de la aceste considerente, în ambianța noului cadru normativ intern și unional, studiul de față își propune o analiză a ultimelor modificări și completări aduse Legii nr.101/2016 și a Legii contenciosului administrativ nr.554/2004 prin Legea nr.212/2018, în materia competenței instanțelor judecătorești care soluționează litigii derivate din executarea contractelor administrative care intră sub incidența de reglementare a Legii nr.101/2016 și a procedurii de executare a hotărârilor judecătorești pronunțate de către aceste instanțe.

13³⁰-14³⁰

Pauză de masă

14³⁰-15⁴⁵ Sesiune de comunicări științifice (III) – 75 min

Moderator: Conf. univ. dr. **Nicolae-Dragoș PLOEȘTEANU**,
Universitatea „Petru Maior” din Târgu Mureș

16. ASPECTE PRIVIND PROCEDURA DE EXECUTARE SILITĂ A PROPRIETĂȚII INTELLECTUALE ÎN DOMENIUL VIRTUAL

**Lector. univ. dr. Adrian Vasile BOANTĂ
Lumișița GABURA**

Atunci când ne gândim la executarea silită majoritatea își imaginează un scenariu care implică somații, sechestrul de bunuri și popriri. Dar ce se întâmplă în situația în care prin titlul executoriu se cere executarea silită a dreptului de proprietate intelectuală? Care este procedura urmărită de către executorul judecătoresc și în ce măsură legislația acoperă această nișă a dreptului? Care ar fi mijloacele de care dispun executorii judecătorești atunci când unica proprietate a debitorului este dreptul de proprietate intelectuală asupra unui domeniu virtual?

Pentru a avea un răspuns cât mai clar la aceste întrebări se impune o analiză aprofundată a cadrului legislativ român privind dreptul de proprietate intelectuală în domeniul digital, precum și mijloacele prin care se poate realiza executarea silită. O cercetare comprehensivă s-ar putea realiza printr-o analiză comparativă a aceleiași instituții în alte sisteme de drept, atât continentale, cât și în dreptul anglo-saxon.

Scopul acestei lucrări este propunerea unui cadru legislativ adaptat realităților și nevoilor din România, pentru a avea un punct de referință de la care să se inițieze modificări legislative care să răspundă situațiilor descrise anterior, precum și a unor soluții prin care să se realizeze o executare silită asupra debitorului posesor al drepturilor de proprietate intelectuală în domeniul virtual.

17. CONTRIBUTII LA STUDIUL TITLURILOR EXECUTORII NOTARIALE

Drd. Raluca-Ioana HURUBĂ

Studiul de față își propune o analiză temeinică a principalelor acte autentice emise de către notarii publici, care constituie titlurile executorii, având în vedere și noutățile legislative cu privire la acordul parental și cel de mediere autentificate de către notarul public.

Astfel, cercetarea științifică a titlului executoriu, ca temei al executării silită, a avut ca principal obiectiv identificarea actelor notariale care se bucură de putere executorie și, în

același timp, analiza forței executorii pe care o are această categorie de titluri executorii extrajudiciare.

Pornind de la premisa că oricărei persoane îi este recunoscut dreptul de a obține realizarea creanței rezultate dintr-un titlu executoriu valabil, în cuprinsul lucrării, am încercat nu doar o enumerare a titlurilor executorii, ci și o analiză bazată pe argumente juridice.

18. ASPECTE SPECIFICE PRIVIND APLICAREA REGULAMENTULUI GENERAL PRIVIND PROTECȚIA DATELOR ÎN DOMENIUL EXECUTĂRII SILITE ȘI ÎN ACTIVITATEA EXECUTORILOR JUDECĂTOREȘTI

Conf. univ. dr. Nicolae Dragoș PLOEȘTEANU
Patricia CARINA

Activitatea de executare silită se realizează în mod esențial prin prelucrarea datelor cu caracter personal ca activitate principală, finalitatea acesteia presupunând satisfacerea creanței creditorului adesea față de o persoană fizică, ori prin reprezentarea de către o persoană fizică a unei persoane juridice. Realitatea din România evidențiază că prelucrarea datelor cu caracter personal de către executori constituie o activitate care se situează într-o zonă cu numeroase riscuri la adresa drepturilor și libertăților persoanelor fizice, astfel că se impun o serie de măsuri pentru tratarea acestor riscuri. Despre riscuri și unele măsuri de tratare ale acestora se va referi prezentul studiu.

19. EVIDENȚA ACTIVITĂȚILOR DE PRELUCRARE A DATELOR CU CARACTER PERSONAL EFECTUATE ÎN CADRUL BIROULUI DE EXECUTOR JUDECĂTORESC

Asist. univ. drd. Silviu-Dorin ȘCHIOPU

Regulamentul general privind protecția datelor (RGPD) stabilește responsabilitatea și răspunderea operatorului pentru orice prelucrare a datelor cu caracter personal efectuată de către acesta sau în numele său. Operatorii, inclusiv executorii judecătorești, trebuie să fie în măsură să demonstreze conformitatea activităților de prelucrare cu Regulamentul (UE) 2016/679. În vederea demonstrării conformității cu RGPD, executorul judecătoresc ar trebui să păstreze evidențe ale activităților de prelucrare aflate în responsabilitatea sa. Având în vedere aceste considerente, prezentul scurt studiu își propune să analizeze conținutul evidențelor activităților de prelucrare a datelor cu caracter personal pe care executorul judecătoresc ar trebui să le poată pune la dispoziția Autorității Naționale de

Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal pentru a putea fi utilizate în scopul monitorizării respectivelor operațiuni de prelucrare.

20. EXECUTAREA SILITĂ DIN ROMÂNIA LA 100 DE ANI DE LA MAREA UNIRE:1918-2018

dr. Valentin – Stelian BĂDESCU

Pentru înțelegerea acurată a anvergurii internaționale a profesiei juridice de executor judecătoresc, trebuie avute în vedere anumite premise care configurează coordonatele pe care se tranșează relația dintre obligațiile și atribuțiile executorului judecătoresc și „puterea” de astăzi și mai ales de viitor a tehnologiei. Executorii judecătorești sunt persoane cu o înaltă calificare și experiență profesională, care se bucură de o reputație nestirbită și dețin cunoștințe temeinice în domeniul specific al executării silite. În epoca revoluției digitale executorii judecătorești trebuie să se adapteze multilateralității, dacă vor să supraviețuiască. Cine știe, în ce interval de timp, poate apare judecătorul electronic înfăptuind cyber-justiția! Ei trebuie să fie bine conectați la evoluția tehnologică în rândul profesiei lor, să acorde o atenție mai mare acestei realități. **E demonstrat că revoluțiile schimbă lumea, la fel stau lucrurile și cu revoluția digitală din lumea juridică.** Faptul că tehnologia s-a instalat și continuă să se instaleze în domeniul dreptului și al justiției e vizibil cu ochiul liber. Începând cu ajutorul tehnologiei în stocarea și organizarea informației juridice disponibile în cantități imense, imposibil de controlat doar de mintea umană, trecând prin transmiterea online a unor ședințe de judecată, ajungând la audieri online în materie penală, reconstituiri digitale etc. Nu mai vorbesc de comunicarea electronică a actelor de procedură, de consultarea dosarului electronic și multe altele. Să ne gândim ce impact au aceste aspecte asupra muncii executorilor judecătorești și al tuturor participanților la actul de justiție! Ce va fi peste câțiva ani e greu de anticipat.

21. UNELE CONSIDERENTE PRIVIND NECESITATEA CONSACRĂRII CONDIȚIILOR DE REPREZENTATIVITATE A ORGANIZAȚIILOR SINDICALE ÎN LEGISLAȚIA MUNCII A REPUBLICII MOLDOVA

Conf. univ. dr. hab. Eduard BOIȘTEANU

Reprezentativitatea este un atribut important al organizațiilor sindicale și al celor patronale, care conferă statut de partener social abilitat să-și reprezinte membrii în cadrul parteneriatului social instituționalizat. După analiza legislației moldovenești în domeniul raporturilor colective de muncă, se constată, din păcate, că legiuitorul nu este preocupat de

problematica defnirii cadrului de reprezentativitate a organizațiilor sindicale în domeniul parteneriatului social. Pentru a lichida această lacună legislativă, autorul prezentului studiu a formulat un șir de propuneri de lege ferenda în vederea consfințirii exprese a condițiilor de reprezentativitate a organizațiilor sindicale.

22. RAPORTUL DINTRE MORALITATE ȘI LEGALITATE ÎN ACTIVITATEA EXECUTORULUI JUDECĂTORESC

Conf. univ. dr. hab. Valeriu CAPCELEA
Mădălin GORA

În acest articol este abordat raportul dintre moralitate și legalitate în activitatea juristului în general și, în mod special, a executorului judecătoresc în procesul executării hotărârilor judecătorești. Sunt examinate problemele ce țin de deosebirea dintre normele morale și cele juridice și formele de presiune care se exercită în sprijinul lor. Totodată, este subliniată necesitatea dezvoltării la executorul judecătoresc a corectitudinii și integrității morale, a unui spirit dezvoltat al conștiinciozității ca el să fie în stare să efectueze un control moral intern, un autocontrol în procesul executării hotărârilor judecătorești, să acționeze în mod competent, cu dăruire de sine, să acorde servicii calificate creditorului, sa satisfacă la nivelul maxim interesele lui.

23. CONSIDERAȚII PRIVIND DESFACEREA CĂSĂTORIEI PE CALE ADMINISTRATIVĂ ÎN REPUBLICA MOLDOVA

Conf. univ. dr. Veaceslav PÎNZARI

Legislația Republicii Moldova prevede posibilitatea desfacerii căsătoriei, la cererea unuia sau a ambilor soți, atât pe cale administrativă, la organele de stare civilă, cât și în instanța de judecată. În cadrul acestui demers, vom efectua analiza desfacerii căsătoriei pe cale administrativă, când cererea de divorț a fost înaintată de către ambii soți, având în vedere ultimele modificări care au intervenit în legislație la acest capitol.

24. UNELE CONSIDERAȚII PRIVIND CLASIFICAREA NULITĂȚII ACTELOR DE PROCEDURĂ CIVILĂ

Lector superior univ. dr. Sergiu BOCA

Problema clasificării nulității actelor de procedură civilă prezintă o importanță atât teoretică, cât și practică. Sub aspect teoretic, importanța clasificării nulității constă în faptul că cercetarea acestei probleme face posibilă evidențierea aspectelor comune și de diferență ce există între diferitele feluri de nulitate. În consecință, aceasta conduce la o aprofundare a cunoașterii instituției nulității și a efectelor ei.

Sub aspect practic, clasificarea nulității își manifestă importanța prin faptul că ea ajută la soluționarea diferitelor probleme ce pot apărea în practica aplicării sancțiunii nulității. Cunoașterea amplă a trăsăturilor specifice fiecărei categorii de nulități va permite determinarea efectelor pe care le va produce nulitatea în fiecare caz în parte.

25. CONCEPTUL ȘI NATURA JURIDICĂ A DECĂDERII ÎN PROCESUL CIVIL

lector superior univ. Tatiana CRUGLIȚCHI

Respectarea condițiilor referitoare la forma și conținutul actelor de procedură nu este totdeauna suficientă. În vederea realizării finalității procesului civil, actele de procedură trebuie îndeplinite în anumite termene ce se impun a fi respectate ca o condiție extrinsecă. Adeseori, legea impune ca un anumit act de procedură să fie întocmit într-o perioadă de timp determinată. Un anumit interval de timp este fixat de lege sau de către judecător și pentru exercitarea unui drept sau pentru îndeplinirea unei obligații.

Art.4 CPC al RM stipulează că „sarcinile procedurii civile constau în judecarea justă, în termen rezonabil a cauzelor de apărare a drepturilor încălcate sau contestate, a libertăților și a intereselor legitime ale persoanelor fizice și juridice și asociațiilor lor, ale autorităților publice și ale altor persoane care sunt subiecte ale raporturilor juridice civile, familiale, de muncă și ale altor raporturi juridice, precum și în apărarea intereselor statului și ale societății, în consolidarea legalității și a ordinii de drept, în prevenirea cazurilor de încălcare a legii”. În vederea realizării finalității procesului civil, actele de procedură trebuie îndeplinite în anumite termene ce se impun a fi respectate ca o condiție extrinsecă.

1545-16¹⁵

Coffee-break

16¹⁵-18⁰⁰ Sesiune de comunicări științifice (IV)

Moderator: *Prof. univ. dr. **Sergiu BĂIEȘU**, Universitatea de Stat din Republica Moldova, Chișinău*

26. EXECUTAREA SILITĂ ÎN FEDERAȚIA RUSĂ

Olesia BRYKSINA

Autoarea face o prezentare rezumativă a procedurilor civile și de executare silită din Federația Rusă.

27. STANDARDELE PROFESIONALE ȘI ETICE DE EXECUTARE SILITĂ ÎN BULGARIA. MONITORIZARE ȘI CONTROL. PROCEDURILE DISCIPLINARE – TEORIE ȘI PRACTICĂ.

Todor LUKOV

Autorul realizează o incursiune în reglementările specifice privind normele și standardele profesionale, de etică și deontologie a executorilor judecătorești privați din Bulgaria. De asemenea se vor analiza posibilitățile de monitorizare și control profesional, precum și procedurile disciplinare.

28. GARANTIILE CONSTITUȚIONALE SI JURIDICE ALE INDEPENDENTEI EXECUTORULUI JUDECĂTORESC

Vujadin MASNIKOSA

Autorul face o prezentare rezumativă a statutului executorului judecătoresc precum și a procedurilor civile și de executare silită din Serbia.

29. INTRODUCERE ÎN SISTEMUL DE EXECUTARE SILITĂ A HOTĂRĂRILOR JUDECĂTOREȘTI ÎN UCRAINA

Valerii PRITULEAK

Autorul face o prezentare succintă a profesiei de executor judecătoresc privat precum și a procedurilor civile și de executare silită din Ucraina.

30. REFORMA CODULUI CIVIL AL REPUBLICII MOLDOVA

Prof. univ. dr. Sergiu BĂIEȘU

Joi 19 iulie 2018 Parlamentul Republicii Moldova a adoptat în lectură finală proiectul de modificare a Codului civil, care va intra în vigoare începând cu unu ianuarie 2019. Conform Notei informative, proiectul modificărilor și completărilor Codului civil reprezintă un important pas înainte și un efort de amploare pe calea modernizării infrastructurii juridice naționale și aducerea acesteia în linia celor mai moderne reglementări utilizate pe plan internațional, totodată ținând cont de problemele interpretării și aplicării redacției actuale a Codului civil. În acest scop, au fost studiate și s-au ținut cont de ultimele evoluții legislative pe plan internațional și european și în special: a) Proiectul Cadrului Comun de Referință (Draft Common Frame of Reference) al Uniunii Europene, dezvoltat de mediul academic din Europa, publicat în 2008; b) Codul civil german; c) Codul civil francez, inclusiv modificările operate prin Ordonanța nr. 2016-131 din 10 februarie 2016 de reformare a dreptului contractelor, a regimului general și a probei obligațiilor (Ordonnance n° 2016-131 du 10 février 2016 portant réformes du droit des contrats, du régime général et de la preuve des obligations); d) Codul civil al Italiei; al Olandei; legile de drept privat ale Estoniei; noile coduri civile ale Cehiei (2014), Ungariei (2014), al Argentinei (2015); e) noul Cod civil al României în vigoare din 1 octombrie 2011; f) Codul civil al Federației Ruse, cu modificările operate prin reforma pusă în aplicare între anii 2013 și 2015; g) dreptul european – în special directivele în materie de drept privat și al protecției consumatorilor.

18⁰⁰-20⁰⁰

Program liber

20⁰⁰-22³⁰

Dineu festiv

SÂMBĂȚĂ, 01 septembrie 2018

9³⁰-10⁴⁵ Sesiune de comunicări științifice (V) – 75 min.

Moderator: *Executor judecătoresc Roman TALMACI, Președintele Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești din Republica Moldova*

31. PROCEDURA CONTENCIOSULUI ADMINISTRATIV ÎN LUMINA NOULUI COD ADMINISTRATIV AL REPUBLICII MOLDOVA

**Conf. univ. dr. Elena BELEI
Lector univ. Oxana NOVICOV**

Începând cu 01 aprilie 2019 în Republica Moldova se va pune în aplicare un nou Cod administrativ prin care vor schimba conceptual reglementările în materia procedurilor necontencioase și contencioase administrative, adică normele referitoare la raporturile administrative de înfăptuire a activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia. În Cartea a treia (art.189-258) se regăsesc norme procesuale, care în esență sunt particularități, ce se completează cu cele de drept procedural civil ca drept comun.

Particularitățile procedurale se referă la: competența jurisdicțională, termenele de adresare în judecată, regulile procedurale de inadmisibilitate a cererilor de chemare în judecată, de apel, recurs, rolul activ al judecătorului în colectarea probelor, măsurile provizorii, împuternicirile instanțelor de fond și a celor ierarhic superioare, precum și la executarea hotărârilor judecătorești și a tranzacțiilor judiciare de împăcare.

32. PERSPECTIVELE ȘI PARTICULARITĂȚILE IMPLEMENTĂRII PROCEDEELOR ELECTRONICE LA FAZA INTENTĂRII PROCESULUI CIVIL ÎN REGLEMENTAREA LEGISLAȚIEI REPUBLICII MOLDOVA

**Conf. univ. dr. Igor COBAN
drd. Radu COTOROBAI**

Studiul realizează o analiză amplă a particularităților și perspectivelor implementării procedeelelor electronice la faza intentării procesului civil, prin prisma modificărilor și completărilor Codului de procedură civilă, în acest sens, adoptate de Parlamentul Republicii

Moldova prin Proiectul de simplificare a CPC, raportate la garanțiile consacrate de art. 6 § 1 al CEDO în ceea ce privește accesul liber la justiție, precum și, la practica și prevederile legislative similare din cadrul altor sisteme de drept, sub aspectul depunerii cererilor în instanța de judecată în format electronic, cu formularea și propunerea unor recomandări în acest sens.

33. EXECUTORUL JUDECĂTORESC: SUBIECT AL INFRAȚIUNII PREVĂZUTE LA ART. 328 DIN CODUL PENAL AL REPUBLICII MOLDOVA (EXCESUL DE PUTERE SAU DEPĂȘIREA ATRIBUȚIILOR DE SERVICIU)

**Conf. univ. dr. Stanislav COPEȚCHI
Lilia LUPAȘCO**

Studiul efectuat are drept scop identificarea carențelor de calificare a acțiunilor executorilor judecătorești în tiparul normelor înscrise la art.328 CP RM (excesul de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu). În acest sens, sunt analizate un șir de hotărâri judecătorești emise pe cauzele penale intentate în privința executorilor judecătorești în baza art.328 CP RM. Se observă că în majoritatea cazurilor instanțele judecătorești emit sentințe de achitare pe astfel de dosare penale. Se ajunge la concluzia că, în cele mai dese cazuri, sunt intentate neîntemeiat dosarele penale în privința executorilor judecătorești în baza art.328 CP RM. Se arată că art.328 CP RM este inaplicabil în ipoteza în care persoana abilitată cu calificarea infracțiunilor, nu indică în actul procesual emis, norma din actul normativ de referință ce stabilește drepturile și/sau atribuțiile executorului judecătoresc a căror limite au fost depășite. Se relevă că este eronată încadrarea potrivit art.328 CP RM în ipoteza în care urmarea prejudiciabilă este stabilită în mod abstract, adică generic, ci nu în concreto. S-a mai punctat că răspunderea penală în baza art.328 CP RM nu poate fi antrenată în cazul în care acțiunile executorului judecătoresc, precum și actele acestuia nu sunt contestate (atunci când partea a avut posibilitatea să le conteste) sau sunt menținute (în cazul în care sunt contestate de părțile procedurii de executare).

34. UNELE ASPECTE PRIVIND RĂSPUNDEREA PENALĂ A EXECUTORULUI JUDECĂTORESC

**Conf. univ. dr. Stanislav COPEȚCHI
Roman TALMACI**

În prezentul studiu sunt punctate unele aspecte în materia ce vizează răspunderea penală a executorului judecătoresc. Sunt etalate, cu titlu exemplificativ, normele din Partea Specială a Codului penal sub a căror incidență poate cădea comportamentul ilegal al executorului

judecătorească manifestată în exercitarea atribuțiilor sale de serviciu. Se arată că începând cu 23 iulie 2010 executorul judecătorească nu mai are statut de funcționar public, ci de persoană investită de stat să îndeplinească activități de interes public. Se argumentează că modificarea statutului extrapenal al executorului judecătorească din funcționar public în persoană investită de stat să îndeplinească activități de interes public nu a avut nici un impact asupra încadrării juridico-penale a faptelor infracționale comise de executorul judecătorească în legătura cu această calitate în sfera publică. S-a arătat că excesul de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu (art.328 CP RM) este infracțiunea cel mai des imputabilă executorilor judecătorești, lucru datorat, probabil, statutului funcțional al acestora.

35. APELUL INCIDENT

Lector univ. Ina JIMBEI

Urmărind exemplul majorității statelor europene (Germania (par. 524 ZPO, Anschlussberufung) , Franța (art.548-551, l'appel incident)) Legea nr.17 din 05.04.2018 introduce în Codul de procedură civilă al Republicii Moldova o instituție nouă – apelul incident (art.362/1, Cap.XXXVI CPC al RM).

Apelul incident reprezintă o cerere incidentală care se grefează pe cererea de apel principal.

Esența acestuia constă în dreptul intimatului de a depune, după expirarea termenului de apel, achitând taxa de stat, un apel accesoriu apelului principal, solicitând casarea (modificarea) hotărârii instanței de fond în beneficiul său.

Necesitatea acestei instituții rezultă din principiul contradictorialității și al egalității armelor, conform cărora intimatului trebuie să i se acorde posibilitatea de a cere casarea (modificarea) hotărârii instanței de fond în beneficiul său, prezentând argumentele sale împotriva acesteia pe picior de egalitate cu apelantul. În caz contrar, intimatul, căzut de acord cu hotărârea instanței de fond, ar fi de fapt penalizat pentru nedeclararea apelului.

Doctrinarii români de asemenea menționează că prin introducerea apelului incident legiuitorul a urmărit să micșoreze numărul apelurilor care se exercită numai pentru a temporiza soluționarea definitivă a procesului, sub presiunea riscului ca cererea de apel principal să provoace apelul incident al intimatului.

Actualmente, fiind o instituție nouă apelul incident este foarte puțin tratat în doctrina autohtonă dar și în practica judiciară. De aceea ne vom axa în mare parte pe doctrina și practica europeană în special cea a României or noile reglementări relative apelului incident din CPC al RM sunt aproape identice cu cele din legislația românească. Evident că vom ține cont de particularitățile reglementărilor românești și moldovenești în general și de regulile de interpretare or este important de ținut cont că orice normă juridică nu activează izolat, ci în cadrul unui sistem bine determinat, unde fiecare normă își are menirea sa.

36. PROCEDURA SCRISĂ DE JUDECARE A CERERII DE CONTESTARE A ACTELOR EXECUTORULUI JUDECĂTORESC

Lector universitar Gheorghe STRATULAT
Lector universitar Vladislav CLIMA

Adoptarea Legii pentru modificarea și completarea unor acte legislative nr. 17 din 05.04.2018, a reglementat posibilitatea judecării cererilor de contestare a actelor executorului judecătoresc în procedura scrisă. Astfel, reieșind din dispozițiile normei stabilite la art. 270 alin.(4) Cod de procedură civilă al RM, încheierile privind procedura de executare se emit unipersonal, fără citarea participanților la proces, cu excepția cazurilor în care judecătorul apreciază că este necesară prezența participanților la ședința de judecată. Astfel, se observă că judecarea unipersonală a contestațiilor constituie regula, iar stabilirea ședinței de judecată excepția. Fiind o procedură nou implementată, la etapa inițială, procedura scrisă de soluționare a contestațiilor împotriva actelor executorului judecătoresc, nu descrie în mod detaliat și nu acoperă fiecare incident procedural, posibil de a surveni. În atare circumstanțe, un rol activ îi revine instanței de judecată prin formarea unei practici judiciare uniforme, ce ar asigura o justă interpretare judiciară a legii. În paralel, în scopul identificării anumitor carențe sau deficiențe de aplicare a legii, un rol determinant îi revine doctrinei judiciare prin realizarea de studii și cercetări în domeniu.

37. STINGEREA OBLIGAȚIEI PRIN TRANSMITEREA ÎN CONTUL ACHITĂRII DATORIEI A BUNULUI IMOBIL

Roman TALMACI
Radu DUBOLARI

Întru executarea documentului executoriu poate fi urmărit orice bun ce aparține debitorului cu drept de proprietate privată, cu excepția bunurilor ce nu pot fi urmărite. Este necesar de menționat, că în procedura de executare la categoria bunurilor pot fi atribuite bunurile aflate în proprietatea debitorului atât mobile cât și imobile, mijloacele bănești, valorile mobiliare, drepturile patrimoniale ale debitorului. Prezentul studiu analizează etapele urmăririi bunurilor, sechestrarea, ridicarea și vânzarea, precum și modalitatea de stingere a obligației de plată prin transmiterea către creditor a proprietății asupra bunului imobil urmărit.

11¹⁵-12¹⁵

Sesiune de comunicări științifice (VI)

Discuții libere

Moderator: Conf. univ. dr. **Eugen HURUBĂ**, Universitatea „Petru Maior” din Târgu Mureș

38. LIMITELE CONTROLULUI JUDICIAR LA CONTESTAREA DECIZIILOR COLEGIULUI DISCIPLINAR A EXECUTORILOR JUDECĂTOREȘTI

Vasile JOSAN
Adrian GROSU

Prezentul articol științific își propune ca scop să examineze limitele controlului judiciar exercitat în ordinea contenciosului administrativ la contestarea deciziilor Colegiului Disciplinar a executorilor judecătorești, având în vedere existența unui mecanism de control judiciar al acțiunilor executorului judecătoreesc, exercitat de către instanța judecătorească în cadrul procedurii de executare.

39. REGLEMENTAREA MĂSURILOR PROVIZORII ȘI DE ASIGURARE ÎN CADRUL LITIGIILOR DE APĂRARE A DREPTURILOR DE PROPRIETATE INTELECTUALĂ CONFORM LEGISLAȚIEI REPUBLICII MOLDOVA

Olga BELEI
Virgiliu BUHNACI

Urmare a implementării Directivei Parlamentului European și a Consiliului European 2004/48/CE din 29 aprilie 2004 privind respectarea drepturilor de proprietate intelectuală, legislația Republicii Moldova a fost completată cu norme ce țin de aplicarea măsurilor provizorii și de asigurare la soluționarea litigiilor ce țin de asigurarea drepturilor asupra obiectelor de proprietate intelectuală.

În acest sens, prezentul studiu analizează normele incluse în legile speciale privind protecția mărcilor comerciale, desenelor și modelelor industriale, drepturilor de autor și conexe, precum și cele din legislația procesuală în scopul identificării aspectelor conflictuale și formularea propunerilor de modificare legislativă prin prisma normelor dreptului comunitar și comparat.

40. ASPECTE PRACTICE ALE CONTRACTULUI MATRIMONIAL ÎN REPUBLICA MOLDOVA

Romina ȚURCAN

Regulile Codului Familiei din Republica Moldova, noua structură și reformarea materialelor reglementate, reflectă o abordare modernă a relațiilor de familie și în concordanță cu viața socială contemporană.

Reglementarea juridică actuală promovează, în această privință, principiul pluralismului regimurilor matrimoniale, modificând, așadar regimul matrimonial, anterior, unic legal, imuabil și obligatoriu. Cu alte cuvinte, Codul Familiei consacră principiul libertății în acest domeniu întâlniri convenții. Soluția curentă prevăzută de reglementările Codului Civil și Codul Familiei este de a permite viitorilor soți sau, dacă este cazul, soților să organizeze chestiuni economice de căsătorie, alegerea matrimonială a regimului prevăzut pentru: bunurile de separare legală comunitară sau comunitatea convențională.

Necesitatea contractului matrimonial reiese din nevoia de a acorda soților posibilitatea de ași stabili singuri regimul matrimonial aplicabil căsătoriei lor.

Scopul contractului matrimonial este să pună la dispoziția soților posibilități destul de vaste în determinarea regimului matrimonial aplicabil căsătoriei.

Rolul contractului matrimonial constă în asigurarea averii soților în caz de divorț, evitarea căsătoriilor pentru avere, reducerea numărului divorțurilor, garantarea unei stabilități în relațiile patrimoniale dintre soți.

12¹⁵-12³⁰

Prezentarea concluziilor conferinței

Prof. univ. dr. **Barbu VLAD**, Universitatea „Ovidius” din Constanța

Descărcare fotografii Conferință (în perioada 3 – 30 sept. 2018):

<https://www.cameramures.com/conferinte/2018/foto/>

NOTES

NOTES

NOTES

NOTES

NOTES

NOTES

NOTES

NOTES

NOTES

NOTES

NOTES

NOTES

NOTES
